

[Søren P. Larsen.]

er ogsaa muligt, at det kan gennemføres i Praksis, saa at Staten virkelig kan spare Penge. Men der er dog ogsaa et andet Synspunkt, der kan anlægges. Hvis Lovforslaget gennemføres, forlanges der, at Eleverne fra 2den og 3die Klasse i Jonstrup skal overføres til Slagelse, fra Ribe til Tønder og fra Ranum til Haderslev. Hvad vil det betyde for Eleverne? Vil det betyde, at de flytter fra et dyrere til et billigere Opholdssted? Det tror jeg ikke Ministeren vil paastaa. Tværtimod. Jeg talte i Søndags med en ung socialdemokratisk Lærer, der var uddannet paa Skaarup. Han var nu ikke med paa Flytningen, og han oplyste overfor mig, at i Tiden fra 1921 til 1925, da han boede dernede, lejede han et udmærket Værelse for 35 Kr. i Kvartalet. Nu ved jeg naturligvis nok, at Slagelse ikke er nogen urimelig By, men jeg tror dog ikke, man kan leje saa godt et Værelse dér som det, han havde. Det vil sikkert blive dyrere for de unge Mennesker. De skal jo flytte fra Landdistrikter ind til Købstæder, naar de skal gaa paa de foreslaaede Seminarier. Omkring de Seminarier, som man nu foreslaar at nedlægge, har Befolkningen indrettet sig paa at kunne modtage de unge Mennesker. Folk har indrettet sig paa at have en eller flere logerende; de bor billigt, Kosten faas ogsaa — det ved jeg — de allerfleste Steder til en rimelig Pris. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de, der hidtil har boet ved Landseminarierne, vil faa forøgede Bekostninger ved at skulle flytte ind til Byerne, og denne forøgede Bekostning vil nok andrage 300—400 Kr. om Aaret for hver enkelt Elev. Hvor bliver saa Besparselsen af? Ja, Staten kan maaske frigøre sig for en Udgift paa henimod 100 000 Kr., men hvor vælter man den Byrde hen? Over paa de unge, som skal læse, og det vil vistnok komme til at betyde øget Gæld for mange af de unge Mennesker, øgede Byrder for deres Forældre, og maaske ender det saa med, at vi en skønne Dag her i Rigsdagen staar overfor Krav om øgede Elevunderstøttelser for at bøde paa det Forhold, Rigsdagen har været med til at skabe ved at gennemføre Reformen. Jeg tror ikke, det vil betyde andet. Jeg er derfor i den Situation, at det er mig, der maa tale de svages, de unges Sag overfor den højtærede Regering og overfor den højtærede Minister, der glemmer Hensynet til de unge for Hensynet til Statskassen. Det eneste Hensyn derudover, den højtærede Minister har haft for Øje, er Hensynet til den forbedrede Undervisning, som disse Dobbeltseminarier skulde kunne

byde paa. Ja, maaske kan de det, eller maaske kan de det ikke. Om det bliver det ene eller det andet, afhænger af helt andre Forhold end af, om Beliggenheden er i Byen eller paa Landet. Det er jo ikke saaledes, at Dobbeltseminarierne kan byde paa anderledes Lærerkrafter end dem, vi har ved Seminarierne i Øjeblikket. Lønningerne, ser jeg, regner man efter samme Sats som hidtil, og den personlige Paavirkning fra Lærer til Elev vil ikke øges ved Dobbeltseminarierne. Der vil blive større Forhold, maaske ogsaa større Afstand mellem Lærere og Elever, saa jeg kan ikke med min bedste Villie se Fordelene, som Lovforslaget skal byde paa. Hvorvidt der skulde være Fordele af den ene eller den anden Art ved at flytte Forskoleseminariet fra Vejle til Jelling, kan jeg heller ikke se, og indtil det er nærmere oplyst og begrundet, finder jeg slet ingen Grund til at tænke paa at flytte Forskoleseminariet. Lad det, som har glimrende Bygninger og en udmærket Beliggenhed ved Vejle By, blive liggende. Der er slet ingen Grund til at tænke paa at flytte det.

Efter disse mine Bemærkninger vil den højtærede Minister kunne forstaa, at vi vil ikke være med til at gøre Springet fra Jonstrup og Skaarup til Slagelse, og selv om jeg gerne vil gaa med til en Udvidelse af Seminarierne i Tønder og Haderslev, kan vi ikke gaa med til Nedlæggelse af Ribe og Ranum Seminarier, og jeg kan ikke føle mig overbevist af det, der hidtil er blevet fremført, dels ved Fremsættelsen af Lovforslaget og dels ved Ordførerens Tale her i Dag, om det rigtige deri.

Men jeg vil dog nok komme Ministeren til Hjælp, naar han er i en vanskelig Situation. Derfor kan jeg tilsige den højtærede Minister Hjælp til, at Lovforslagets § 3, 1ste Stykke, der handler om, at Ikrafttrædelsen af Seminarieloven udskydes til 1. Juli 1932. Men saa kommer man vist ogsaa til at overveje, at der bør indføres Bestemmelser om, at man ikke overfor de Elever, der har forberedt sig til Optagelse efter Seminariereformen af 1930, og som mangler Praktikundervisning, ved Optagelsesprøven stiller Krav sigtende til den Undervisning. Under Hensyn til disse praktiske Forhold skal det fra vor Side ikke mangle paa Velvillie overfor Ministeren i Henseende til at udskyde Reformens Ikrafttræden et Aar, og hvis man eventuelt vil forlange et Aar til, kan vi ogsaa overveje det; vi er ikke urimelige, vi vil gerne hjælpe Ministeren i den vanskelige Situation, han er i for Øjeblikket. Vi